

Arrest

nr. 157 880 van 8 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 29 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE BLOCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger van Armeense origine te zijn, afkomstig uit de Donbas-regio, in het oosten van Oekraïne. U bent officieel gehuwd met O. P. (...) (O.V. (...)) en samen hebben jullie 2 kinderen. Uw jongste kind is in België geboren.

U woonde de voorbije jaren in Donetsk. Nadat hij hogere technische studies voltooide, kon uw echtgenoot er aan de slag als gemeentelijk ambtenaar. Hij werkte mee aan projecten rond stadsplanning en zag toe op de verdeling en verpachting van percelen grond. Uzelf werkte tot aan uw eerste zwangerschapsverlof als specialist consumentenkrediet bij een bank.

Op 1 september 2014 werd uw partner ontvoerd door pro-Russische rebellen. Hij werd twee dagen vastgehouden, maar er werd geen geweld tegen hem gebruikt. Uw echtgenoot werd onder druk gezet om nauw(er) samen te werken met de Onafhankelijke Volksrepubliek van Donetsk (DNR); hij zou er, omwille van zijn achtergrond als technisch ambtenaar, worden ingezet om strategische plaatsen te bepalen voor de DNR, in hun strijd met het Oekraïense leger. Uw man zou niet enkel nauw moeten samenwerken met de DNR, maar ook met Ivan Prikhodko, voorzitter van de administratie van het Kuybichevsky-district in Donetsk, die bovendien een uitgesproken pro-Russisch profiel heeft. Omdat hij beloofde dat hij nauw met de DNR en de administratie – die door de DNR gecontroleerd wordt – zou samenwerken, werd uw echtgenoot op 3 september 2014 op vrije voeten gesteld. Hij wilde echter niet voor de pro-Russische autoriteiten in Donetsk werken en bovendien vreesde hij Ivan Prikhodko ook persoonlijk omdat hij die laatste zijn kandidatuur als administratiehoofd enkele jaren geleden niet had gesteund. Uw man vluchtte omwille van zijn weigering om voor de DNR te werken en het veralgemeend geweld in de Donbas-regio op 4 september 2014 naar Zaporozje. Hij had u en uw zoontje er in augustus 2014 al heen gebracht omdat de situatie in de Donetsk-regio te explosief en gevaarlijk was. Jullie bleven nog enkele weken in Zaporozje tot aan jullie vertrek naar Europa.

Op 28 september 2014 reisde u, samen met uw gezinsleden, via de Poolse grens de Europese Unie in. U zette verder koers naar België, waar u op 1 oktober 2014 aankwam, samen met uw gezinsleden. Op 3 oktober 2014 verklaarden uw echtgenoot en uzelf zich voor het eerst vluchteling bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Welnu, u verklaart voor het Commissariaat-generaal dat u zich beroept op de asielmotieven die werden ingeroepen door uw echtgenoot O. P. (...) (O.V. (...)) (CGVS, gehoorverslag p.2). Tevens verklaart u dat u zélf geen problemen hebt gekend in uw herkomstland die volledig losstaan van de problemen van uw echtgenoot (CGVS, p.2). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot door het Commissariaat-generaal werd besloten tot een weigering van de hoedanigheid van Vluchteling en tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot O. P. (...) (O.V. (...)) is genomen, wordt verwezen naar de beslissing inzake zijn asielaanvraag, die als volgt luidt:

“Voor onderhavige aanvraag beroept u zich op de actuele situatie in Donetsk – in het oosten van Oekraïne – en op problemen die u er vreesde met de lokale autoriteiten die een sterk pro-Russisch profiel hebben; deze laatste wilden van uw expertise als stadsplanner misbruik maken bij het gewapend conflict in de Donbas-regio. Uit uw verklaring blijkt dat u afkomstig bent uit de Donetsk oblast, waar u een vrees voor vervolging aanhaalt. Na een analyse van alle elementen is de commissaris-generaal van mening dat het concept van intern vluchtalternatief op u moet worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de wet van 15 december 1980. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u in Oekraïne, het land waarvan u het staatsburgerschap bezit, enkel een vrees voor vervolging koestert jegens personen of autoriteiten die in de Donetsk oblast een dominante rol spelen. In casu beroept u zich op een vrees voor vervolging door lokale autoriteiten binnen de Donetsk oblast, waarbij u in het bijzonder Ivan Prikhodko vreest die een leidinggevende rol speelt (i.e. hoofd van de stedelijke administratie) binnen de zogenaamde Onafhankelijke Republiek Donetsk (DNR) (CGVS, gehoorverslag p.12). Uit uw verklaringen blijkt dat voormeld persoon u mogelijk als een politiek tegenstander beschouwt omdat u niet voor hem wilde werken als stedelijk ambtenaar en bijgevolg kan het Commissariaat-generaal aannemen dat u aldaar een gegronde vrees voor vervolging koestert, doch u haalt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat dit probleem het niveau van de regio Donbas overstijgt. U verklaarde weliswaar (CGVS, p.11) dat Prikhodko in een interview liet optekenen dat hij op termijn Kiev zou veroveren en op de vraag of voornoemd persoon inspanningen zou doen om u elders in Oekraïne, buiten het conflictgebied, te lokaliseren, verklaart u dit niet te weten (CGVS, p.12), maar dergelijke beweringen zijn speculatief en vaag en weinig realistisch gezien de huidige politieke situatie in Oekraïne. Bovendien blijkt uit bijgevoegde informatie, waarnaar verder in deze motivering verwezen wordt, dat het conflict in de Donbas regio uiterst lokaal is. Aangezien u verder geen andere personen of instanties in uw herkomstland vreest, kan gesteld worden dat de door u ingeroepen vrees voor vervolging beperkt is tot uw herkomstregio en het lokale niveau niet overstijgt.

Uit de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt en die bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat u zich aan deze problemen kan onttrekken door u elders in Oekraïne te vestigen.

Zo blijken uit uw verklaringen vooreerst geen andere motieven die een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade zouden veroorzaken in de hervestigingszone. U haalde wel aan dat u niet ingelijfd wil worden bij het Oekraïense leger (CGVS, p.8), maar als reden waarom u niet onder de wapens wil geroepen verklaart u dat u er niet de nodige opleiding voor hebt gekregen, dat u niet tegen

ervaren strijders wil strijden en dat u niet op uw eigen huis zou willen schieten (CGVS, p.8). Op de vraag wat u zou doen als u oog in oog zou staan met een Rus die op het punt staat u zélf neer te schieten, verklaart u daar geen idee over te hebben – u heeft daar nog niet over nagedacht (CGVS, p.9). Welnu, op basis van dergelijke verklaringen kan gesteld worden dat uw vrees om onder de wapens geroepen te worden door het reguliere Oekraïense leger als u zich elders in het land zou vestigen, louter is ingegeven door een persoonlijk belang en niet getuigt van een diepgewortelde overtuiging of afkeer van het leger. Zodoende kan dit niet als geldige reden beschouwd worden om te verzaken aan een eventuele oproeping als dienstplichtige of reservist en kan dit geen aanleiding geven tot internationale bescherming om redenen zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Verder blijkt, uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), dat uw regio van herkomst die behoort tot de Donbas, geteisterd wordt door een gewapend conflict tussen pro-Russische separatisten en regeringstroepen. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten uw regio van herkomst te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Oekraïne blijkt dat het gewapend conflict in Oekraïne uiterst lokaal is en zich beperkt tot de Donbas-regio in het uiterste oosten van Oekraïne, terwijl er elders in Oekraïne geen sprake is van een gewapend conflict. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er, met uitzondering van de Donbas, actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat het door de Oekraïense autoriteiten gecontroleerd grondgebied toegankelijk is voor interne ontheemden uit de Donbas. Ook al kan niet voor alle interne ontheemden er van uit gegaan worden dat een intern vluchtalternatief redelijkerwijze voorhanden is, blijkt niettemin dat in de praktijk vele interne ontheemden zich elders in Oekraïne hebben gevestigd. UNHCR geeft aan dat de mogelijkheid van een intern vluchtalternatief op individuele basis dient onderzocht te worden. Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich elders in Oekraïne, buiten de conflictzone, vestigt. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat een intern vluchtalternatief redelijk is gezien uw persoonlijke omstandigheden en deze van uw echtgenote. Zowel uzelf als uw echtgenote genoten een hogere opleiding. Uzelf kon hierdoor aan de slag als stedelijk ambtenaar in Donetsk, uw echtgenote werkte als specialist op de dienst consumentenkredieten van een bank (CGVS, p.3 en 4). U spreekt Russisch, Oekraïens, een beetje Armeens, u hebt basiskennis van het Engels en in België voltooide u sinds uw aankomst al 2 modules in het Frans (CGVS, p.12). U beweert dat u als stedelijk ambtenaar van de Donetsk oblast niet elders aan de slag zou kunnen gaan in Oekraïne, maar sowieso zou u zich eerst als ontheemde moeten laten registreren. Dit wilde u evenwel niet omdat u als ontheemde mogelijk kon ingelijfd worden bij het Oekraïense leger (CGVS, p.8) – wat dit betreft dient evenwel verwezen te worden naar bovenstaande opmerking aangaande uw vrees om opgeroepen te worden voor het leger (zie boven). Op de vraag of u mogelijkwijze niet in de private sector tewerkgesteld kan worden, verwijst u eveneens naar de verplichting om zich eerst als ontheemde te laten registreren (CGVS, p.10). U beschikt naar eigen zeggen actueel nog over een spaarreserve van ongeveer 25.000 US dollar (CGVS, p.7). Welnu, gezien uw opleidingsniveau, het opleidingsniveau van uw echtgenote, uw talenkennis, uw ervaring in technische aangelegenheden (stadsplanning), de werkervaring van uw echtgenote en de financiële middelen waar u thans nog over beschikt, mag van u verwacht worden dat u in Oekraïne, buiten de Donbas regio, een nieuw leven opbouwt met uw gezinsleden. Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt elders in Oekraïne, waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De door u overlegde documenten werpen geen ander licht op deze beoordeling. Uw intern paspoort, het intern paspoort van uw echtgenote, uw internationaal paspoort en dat van uw echtgenote en een aantal vervoersbewijzen, staven jullie identiteit en de manier waarop jullie naar de Europese Unie zijn gereisd, wat hier niet betwist wordt. Uw werkbadge en werkboekje bevatten informatie over uw professioneel verleden, dat evenmin in vraag gesteld wordt. Al deze documenten zijn echter niet van die aard dat ze een ander licht zouden werpen op de hierboven vermelde analyse van uw asielaanvraag. De door u overlegde internetartikels bevatten informatie over de situatie in uw herkomstregio en ze maken gewag van problemen in Oekraïne, ten gevolge van het grote aantal ontheemden. Het Commissariaat-generaal betwist deze informatie niet, doch verwijst hier opnieuw naar de eerder

geciteerde informatie, die stelt dat het voor personen uit de Donetsk oblast wel degelijk mogelijk is zich elders als ontheemde te registreren, rekening houdend met de persoonlijke situatie. Het attest van het Oekraïense leger waaruit blijkt dat u reservist bent, bewijst dat u uw dienstplicht vervulde in uw land van herkomst, meer niet. Met de convocatie van het Ministerie van Defensie van de Volksrepubliek Donetsk (DNR) waarop staat dat u opgeroepen wordt naar het militair commissariaat, wil u bewijzen dat u gekend staat als reservist bij de nieuwe machthebbers in uw regio Donetsk (CGVS, p. 10). Wat betreft deze convocatie van de DNR heeft het CGVS echter gegronde redenen om te twifelen aan de authenticiteit van dit document: er zijn immers ernstige vormelijke gebreken vast te stellen. De convocatie zelf is uitgegeven op 29 augustus 2014, maar op welke dag u zich zou moeten melden op het militair commissariaat in Donetsk staat nergens vermeld (er staat enkel dat u zich moet melden 'tussen 10u00 en 14u00', zonder vermelding van datum). De hoofding van de DNR op de convocatie is daarnaast duidelijk een kopie en het logo van de DNR is er niet op geplaatst met een stempel maar ook gekopieerd of uitgeprint. Correcte en volledige vormelijke modaliteiten kunnen normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door een instantie die zich als officiële overheid voordoet. Bovendien wordt in de convocatie verwezen naar militaire wetten van de DNR van 3 februari 2014 en 28 maart 2014. Op deze data bestond de DNR evenwel formeel nog niet. Uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt immers dat gewapende separatisten de regio rond Donetsk pas op 7 april 2014 uitriepen als zijnde de DNR; op 11 mei 2014 werden in die DNR dan verkiezingen gehouden waarbij de lokale bevolking kon stemmen voor de formele onafhankelijkheid van deze nieuwe staatsentiteit. Bijgevolg is het onmogelijk dat de DNR al in februari en maart 2014 wetten zou uitgevaardigd hebben in de hoedanigheid van staatsorgaan. Dit ondermijnt de authenticiteit van de convocatie nogmaals fundamenteel. Uw echtgenote legde een attest neer van een psychotherapeute. Uit het attest blijkt dat uw gezin in psychotherapie is naar aanleiding van de gebeurtenissen in uw herkomstregio. Het Commissariaatgeneraal kan begrip opbrengen voor mogelijke psychologische problemen binnen uw gezin naar aanleiding van de gebeurtenissen in Donetsk, maar deze vaststelling weegt niet op de tegen de beoordeling van onderhavige aanvraag waarin omstandig werd gemotiveerd waarom u zich buiten het conflictgebied kunt vestigen om aldaar een nieuw leven op te bouwen.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot, O. P., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 178 357. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 31 augustus 2015.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 157 879 van 8 december 2015 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan O. P.. Het arrest genomen in hoofd van de echtgenoot van verzoekende partij luidt als volgt:

“1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger van Armeense origine te zijn, afkomstig uit de Donbas-regio, in het oosten van Oekraïne. U bent officieel gehuwd met I. I. (...) (O.V.(...)) en samen hebben jullie 2 kinderen. Uw jongste kind is in België geboren.

U woonde de voorbije jaren in Donetsk. Nadat u hogere technische studies voltooide, kon u er aan de slag als gemeentelijk ambtenaar. U werkte mee aan projecten rond stadsplanning en zag toe op de verdeling en verpachting van percelen grond.

Op 1 september 2014 werd u ontvoerd door pro-Russische rebellen. U werd twee dagen vastgehouden, maar er werd geen geweld tegen u gebruikt. U werd onder druk gezet om nauw(er) samen te werken met de Onafhankelijke Volksrepubliek van Donetsk (DNR); u zou er, omwille van uw achtergrond als

technisch ambtenaar, worden ingezet om strategische plaatsen te bepalen voor de DNR, in hun strijd met het Oekraïense leger. U zou niet enkel nauw moeten samenwerken met de DNR, maar ook met Ivan Prikhodko, voorzitter van de administratie van het Kuybichevsky-district in Donetsk, die bovendien een uitgesproken pro-Russisch profiel heeft. Omdat u beloofde dat u nauw met de DNR en de administratie – die door de DNR gecontroleerd wordt – zou samenwerken, werd u op 3 september 2014 op vrije voeten gesteld. U wilde echter niet voor de pro-Russische autoriteiten in Donetsk werken en bovendien vreesde u Ivan Prikhodko ook persoonlijk omdat u zijn kandidatuur als administratiehoofd enkele jaren geleden niet had gesteund; u had voor zijn opponent gestemd. U vluchtte omwille van uw weigering om voor de DNR te werken en het veralgemeend geweld in de Donbas-regio op 4 september 2014 naar Zaporozje. U had uw vrouw en zontje er in augustus 2014 al heen gebracht omdat de situatie in de Donetsk-regio te explosief en gevaarlijk was. U bleef nog enkele weken in Zaporozje tot aan uw vertrek naar Europa. U wilde niet langer in Oekraïne blijven omdat u problemen inzake tewerkstelling vreesde. Nochtans was u op de hoogte van de mogelijkheid om u als ontheemde te laten registreren, wat nodig was om elders te werken, maar dat deed u liever niet omdat u niet wenste ingelijfd te worden bij het Oekraïense leger.

Op 28 september 2014 reisde u via de Poolse grens de Europese Unie in. U zette verder koers naar België, waar u op 1 oktober 2014 aankwam, samen met uw gezinsleden. Op 3 oktober 2014 verklaarden uw echtgenote en uzelf zich voor het eerst vluchteling bij de Belgische autoriteiten.

Voor onderhavige aanvraag leggen uw echtgenote en uzelf de volgende documenten over: uw intern paspoort en dat van uw echtgenote, jullie internationale paspoorten, uw werkbadge, uw werkboekje, een convocatie van het militaire commissariaat in Donetsk, een attest waaruit blijkt dat u reservist bent, een aantal internetartikels en een aantal foto's over schade die werd aangericht bij gevechten tussen pro-Russische rebellen en het Oekraïense leger, de voor uw reis naar België gebruikte reisdocumenten en een attest van een psychotherapeute.

Uw echtgenote I. I. (...) (O.V. (...)) sluit zich aan bij de door u ingeroepen asielmotieven.

B. Motivering

Voor onderhavige aanvraag beroept u zich op de actuele situatie in Donetsk – in het oosten van Oekraïne – en op problemen die u er vreesde met de lokale autoriteiten die een sterk pro-Russisch profiel hebben; deze laatste wilden van uw expertise als stadsplanner misbruik maken bij het gewapend conflict in de Donbas-regio. Uit uw verklaring blijkt dat u afkomstig bent uit de Donetsk oblast, waar u een vrees voor vervolging aanhaalt. Na een analyse van alle elementen is de commissaris-generaal van mening dat het concept van intern vluchtalternatief op u moet worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de wet van 15 december 1980. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u in Oekraïne, het land waarvan u het staatsburgerschap bezit, enkel een vrees voor vervolging koestert jegens personen of autoriteiten die in de Donetsk oblast een dominante rol spelen. In casu beroept u zich op een vrees voor vervolging door lokale autoriteiten binnen de Donetsk oblast, waarbij u in het bijzonder Ivan Prikhodko vreest die een leidinggevende rol speelt (i.e. hoofd van de stedelijke administratie) binnen de zogenaamde Onafhankelijke Republiek Donetsk (DNR) (CGVS, gehoorverslag p.12). Uit uw verklaringen blijkt dat voormeld persoon u mogelijk als een politiek tegenstander beschouwt omdat u niet voor hem wilde werken als stedelijk ambtenaar en bijgevolg kan het Commissariaat-generaal aannemen dat u aldaar een gegronde vrees voor vervolging koestert, doch u haalt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat dit probleem het niveau van de regio Donbas overstijgt. U verklaarde weliswaar (CGVS, p.11) dat Prikhodko in een interview liet optekenen dat hij op termijn Kiev zou veroveren en op de vraag of voornoemd persoon inspanningen zou doen om u elders in Oekraïne, buiten het conflictgebied, te lokaliseren, verklaart u dit niet te weten (CGVS, p.12), maar dergelijke beweringen zijn speculatief en vaag en weinig realistisch gezien de huidige politieke situatie in Oekraïne. Bovendien blijkt uit bijgevoegde informatie, waarnaar verder in deze motivering verwezen wordt, dat het conflict in de Donbas regio uiterst lokaal is. Aangezien u verder geen andere personen of instanties in uw herkomstland vreest, kan gesteld worden dat de door u ingeroepen vrees voor vervolging beperkt is tot uw herkomstregio en het lokale niveau niet overstijgt.

Uit de informatie waarover het commissariaat-generaal beschikt en die bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat u zich aan deze problemen kan onttrekken door u elders in Oekraïne te vestigen.

Zo blijken uit uw verklaringen vooreerst geen andere motieven die een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade zouden veroorzaken in de hervestigingszone. U haalde wel aan dat u niet ingelijfd wil worden bij het Oekraïense leger (CGVS, p.8), maar als reden waarom u niet onder de wapens wil geroepen verklaart u dat u er niet de nodige opleiding voor hebt gekregen, dat u niet tegen ervaren strijders wil strijden en dat u niet op uw eigen huis zou willen schieten (CGVS, p.8). Op de vraag wat u zou doen als u oog in oog zou staan met een Rus die op het punt staat u zélf neer te schieten, verklaart u daar geen idee over te hebben – u heeft daar nog niet over nagedacht (CGVS, p.9). Welnu, op basis van dergelijke verklaringen kan gesteld worden dat uw vrees om onder de wapens geroepen te worden door het reguliere Oekraïense leger als u zich elders in het land zou vestigen, louter is ingegeven

door een persoonlijk belang en niet getuigt van een diepgewortelde overtuiging of afkeer van het leger. Zodoende kan dit niet als geldige reden beschouwd worden om te verzaken aan een eventuele oproeping als dienstplichtige of reservist en kan dit geen aanleiding geven tot internationale bescherming om redenen zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Verder blijkt, uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), dat uw regio van herkomst die behoort tot de Donbas, geteisterd wordt door een gewapend conflict tussen pro-Russische separatisten en regeringstroepen. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten uw regio van herkomst te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Oekraïne blijkt dat het gewapend conflict in Oekraïne uiterst lokaal is en zich beperkt tot de Donbas-regio in het uiterste oosten van Oekraïne, terwijl er elders in Oekraïne geen sprake is van een gewapend conflict. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er, met uitzondering van de Donbas, actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat het door de Oekraïense autoriteiten gecontroleerd grondgebied toegankelijk is voor interne ontheemden uit de Donbas. Ook al kan niet voor alle interne ontheemden er van uit gegaan worden dat een intern vluchtalternatief redelijkerwijze voorhanden is, blijkt niettemin dat in de praktijk vele interne ontheemden zich elders in Oekraïne hebben gevestigd. UNHCR geeft aan dat de mogelijkheid van een intern vluchtalternatief op individuele basis dient onderzocht te worden. Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich elders in Oekraïne, buiten de conflictzone, vestigt. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat een intern vluchtalternatief redelijk is gezien uw persoonlijke omstandigheden en deze van uw echtgenote. Zowel uzelf als uw echtgenote genoten een hogere opleiding. Uzelf kon hierdoor aan de slag als stedelijk ambtenaar in Donetsk, uw echtgenote werkte als specialist op de dienst consumentenkredieten van een bank (CGVS, p.3 en 4). U spreekt Russisch, Oekraïens, een beetje Armeens, u hebt basiskennis van het Engels en in België voltooide u sinds uw aankomst al 2 modules in het Frans (CGVS, p.12). U beweert dat u als stedelijk ambtenaar van de Donetsk oblast niet elders aan de slag zou kunnen gaan in Oekraïne, maar sowieso zou u zich eerst als ontheemde moeten laten registreren. Dit wilde u evenwel niet omdat u als ontheemde mogelijk kon ingelijfd worden bij het Oekraïense leger (CGVS, p.8) – wat dit betreft dient evenwel verwezen te worden naar bovenstaande opmerking aangaande uw vrees om opgeroepen te worden voor het leger (zie boven). Op de vraag of u mogelijkwijze niet in de private sector tewerkgesteld kan worden, verwijst u eveneens naar de verplichting om zich eerst als ontheemde te laten registreren (CGVS, p.10). U beschikt naar eigen zeggen actueel nog over een spaarreserve van ongeveer 25.000 US dollar (CGVS, p.7). Welnu, gezien uw opleidingsniveau, het opleidingsniveau van uw echtgenote, uw talenkennis, uw ervaring in technische aangelegenheden (stadsplanning), de werkervaring van uw echtgenote en de financiële middelen waar u thans nog over beschikt, mag van u verwacht worden dat u in Oekraïne, buiten de Donbas regio, een nieuw leven opbouwt met uw gezinsleden. Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt elders in Oekraïne, waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De door u overlegde documenten werpen geen ander licht op deze beoordeling. Uw intern paspoort, het intern paspoort van uw echtgenote, uw internationaal paspoort en dat van uw echtgenote en een aantal vervoersbewijzen, staven jullie identiteit en de manier waarop jullie naar de Europese Unie zijn gereisd, wat hier niet betwist wordt. Uw werkbadge en werkboekje bevatten informatie over uw professioneel verleden, dat evenmin in vraag gesteld wordt. Al deze documenten zijn echter niet van die aard dat ze een ander licht zouden werpen op de hierboven vermelde analyse van uw asielaanvraag. De door u overlegde internetartikels bevatten informatie over de situatie in uw herkomstregio en ze maken gewag van problemen in Oekraïne, ten gevolge van het grote aantal ontheemden. Het Commissariaat-generaal betwist deze informatie niet, doch verwijst hier opnieuw naar de eerder geciteerde informatie, die stelt dat het voor personen uit de Donetsk oblast wel degelijk mogelijk is zich elders als ontheemde te registreren, rekening houdend met de persoonlijke situatie. Het attest van het Oekraïense leger waaruit blijkt dat u reservist bent, bewijst dat u uw dienstplicht vervulde in uw land van herkomst, meer niet. Met de convocatie van het Ministerie van Defensie van de Volksrepubliek Donetsk (DNR) waarop staat dat u opgeroepen wordt naar het militair commissariaat, wil u bewijzen dat

u gekend staat als reservist bij de nieuwe machthebbers in uw regio Donetsk (CGVS, p. 10). Wat betreft deze convocatie van de DNR heeft het CGVS echter gegronde redenen om te twifelen aan de authenticiteit van dit document: er zijn immers ernstige vormelijke gebreken vast te stellen. De convocatie zelf is uitgegeven op 29 augustus 2014, maar op welke dag u zich zou moeten melden op het militair commissariaat in Donetsk staat nergens vermeld (er staat enkel dat u zich moet melden 'tussen 10u00 en 14u00', zonder vermelding van datum). De hoofding van de DNR op de convocatie is daarnaast duidelijk een kopie en het logo van de DNR is er niet op geplaatst met een stempel maar ook gekopieerd of uitgeprint. Correcte en volledige vormelijke modaliteiten kunnen normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door een instantie die zich als officiële overheid voordoet. Bovendien wordt in de convocatie verwezen naar militaire wetten van de DNR van 3 februari 2014 en 28 maart 2014. Op deze data bestond de DNR evenwel formeel nog niet. Uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt immers dat gewapende separatisten de regio rond Donetsk pas op 7 april 2014 uitriepen als zijnde de DNR; op 11 mei 2014 werden in die DNR dan verkiezingen gehouden waarbij de lokale bevolking kon stemmen voor de formele onafhankelijkheid van deze nieuwe staatsentiteit. Bijgevolg is het onmogelijk dat de DNR al in februari en maart 2014 wetten zou uitgevaardigd hebben in de hoedanigheid van staatsorgaan. Dit ondermijnt de authenticiteit van de convocatie nogmaals fundamenteel. Uw echtgenote legde een attest neer van een psychotherapeute. Uit het attest blijkt dat uw gezin in psychotherapie is naar aanleiding van de gebeurtenissen in uw herkomstregio. Het Commissariaatgeneraal kan begrip opbrengen voor mogelijke psychologische problemen binnen uw gezin naar aanleiding van de gebeurtenissen in Donetsk, maar deze vaststelling weegt niet op de tegen de beoordeling van onderhavige aanvraag waarin omstandig werd gemotiveerd waarom u zich buiten het conflictgebied kunt vestigen om aldaar een nieuw leven op te bouwen.

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat ook in hoofde van uw echtgenote I. I. (...) (O.V.(...)) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, aangezien zij kennelijk haar asielmotieven op de uwe baseerde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.1. In haar verzoekschrift betwist verzoekende partij dat zij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt en stelt zij dat van haar niet verwacht kan worden dat zij zich elders in Oekraïne, buiten de conflictzone, vestigt.

Vooreerst voert verzoekende partij aan dat zij een Oekraïense staatsburger is die behoort tot de reservisten van het Oekraïense leger en dat het risico dan ook bestaat dat zij zal opgeroepen worden voor de militaire dienstplicht. In tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld, heeft zij hiertegen wel degelijk zware gewetensbezwaren. Immers heeft zij als kind de oorlog in Armenië meegemaakt en wil zij onder geen beding haar eigen kinderen hetzelfde lot laten ondergaan. Het risico bestaat dat verzoekende partij, gelet op het feit dat zij kost wat kost haar militaire dienstplicht zal trachten te ontlopen, zal worden aanzien als een deserteur, temeer daar zij reeds nauw samenwerkte met de DNR in hun strijd tegen het Oekraïense leger. Verzoekende partij bemerkt dat het aantal deserteurs in het Oekraïense leger angstvallig wordt doodgezwegen en dat er zeer strenge maatregelen worden getroffen om landverraad en desertie te ontmoedigen. Zo maakte Poroshenko bekend dat er 1000 gerechtelijke dossiers wegens desertie door Oekraïense soldaten werden geopend en dat er strenge maatregelen zullen volgen om verraad en desertie te voorkomen en werd op 5 februari 2015 door het Oekraïense parlement een nieuwe wet aangenomen overeenkomstig dewelke desertie zwaarder wordt bestraft. Verzoekende partij verwijst desbetreffend naar een internetadres waarop deze

informatie zou staan. Bovendien zal verzoekende partij indien zij noodgedwongen gevolg zou moeten geven aan een militaire dienstplicht blootgesteld worden aan een reëel risico op ernstige schade. Verder meent verzoekende partij dat zij terecht vreest te worden nagezeten tot ver buiten de grenzen van de Donbas-regio, gelet op de sfeer van corruptie en omkoping die in de grootste delen van Oekraïne meer feit dan fictie is. Verzoekende partij vreest dat de informatie van haar asielaanvraag uiteindelijk via Duitsland naar Oekraïne zal doorsijpelen en dat zij zich bijgevolg nooit veilig genoeg zal voelen om zich waar dan ook in Oekraïne te registreren. Verzoekende partij verwijst hieromtrent nog naar een aantal internetadressen.

Voorts bemerkt verzoekende partij dat indien verwerende partij oordeelt dat er elders voor haar in Oekraïne een geldig intern vestigingsalternatief bestaat, zij hiervan het bewijs dient te leveren. Dit bewijs wordt door de motivering van de bestreden beslissing evenwel niet geleverd, daar de bestreden beslissing zich alleen baseert op het feit dat verzoekende partij een hogere opleiding heeft genoten, meerdere talen spreekt en over enige financiële middelen beschikt. Verwerende partij onderzocht geenszins in welke omstandigheden verzoekende partij met haar gezin zou terechtkomen in Oekraïne. Nochtans bestaat het risico dat verzoekende partij in Oekraïne zal worden blootgesteld aan torenhoge kosten/lasten dewelke zij slechts tijdelijk zal kunnen dragen. Uiteindelijk zullen zij en haar gezin in de problemen komen, temeer gelet op de bijzonder lage werkgelegenheidsgraad in de grootste delen van Oekraïne. Hiermee werd door verwerende partij op geen enkele wijze rekening gehouden en zij heeft onvoldoende onderzoek gevoerd naar de concrete mogelijkheid voor verzoekende partij om zich elders in Oekraïne te vestigen. Evenmin werd rekening gehouden met de concrete gezinssituatie van verzoekende partij en meer bepaald met het feit dat zij twee jonge kinderen en een vrouw dient te beschermen en te onderhouden. Bij gebreke van een aanvaardbare kans op een noodzakelijk levensonderhoud in Oekraïne, is er in casu geen sprake van een waardig intern vluchtalternatief en kan van verzoekende partij redelijkerwijze niet verwacht worden dat zij zich elders in Oekraïne zou vestigen.

2.2.2.2. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij in haar motivering dat verzoekende partij, die afkomstig is uit de Donetsk-oblast in Oekraïne en die verklaart dat zij niet naar haar land van herkomst zou kunnen terugkeren uit vrees voor de algemene onveiligheidssituatie aldaar en omwille van de problemen die zij er vreesde met de lokale autoriteiten die een sterk pro-Russisch profiel hebben, zich aan de bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst en als gevolg van haar problemen met de lokale autoriteiten kan onttrekken door zich buiten haar regio van herkomst te vestigen waar zij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Vooreerst wijst de Raad op de motivering van verwerende partij dat, zo blijkt uit de informatie waarover zij beschikt, er in Oekraïne, met uitzondering van de Donbas, actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en dat uit de informatie tevens blijkt dat het door de Oekraïense autoriteiten gecontroleerd grondgebied toegankelijk is voor interne ontheemden uit de Donbas. Verzoekende partij brengt geen andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend steunt niet meer actueel of niet correct zou zijn.

Voorts blijkt nergens uit dat in hoofde van verzoekende partij in de hervestigingszone een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat. Ten eerste bemerkt de Raad dat door verwerende partij in de bestreden beslissing werd gemotiveerd dat daar waar verzoekende partij vreest voor vervolging door lokale autoriteiten binnen de Donetsk-oblast, door verzoekende partij geen concrete elementen worden aangehaald waaruit blijkt dat dit probleem het niveau van de regio Donbas overstijgt aangezien zij zich beperkte tot louter speculatieve, vage en weinig realistische beweringen gelet op de huidige politieke situatie in Oekraïne. Verzoekende partij oppert desbetreffend in haar verzoekschrift dat zij terecht vreest te worden nagezeten tot ver buiten de grenzen van de Donbas-regio, gelet op de sfeer van corruptie en omkoping die in de grootste delen van Oekraïne meer feit dan fictie is, en dat zij tevens vreest dat de informatie van haar asielaanvraag uiteindelijk via Duitsland naar Oekraïne zal doorsijpelen en dat zij zich bijgevolg nooit veilig genoeg zal voelen zich waar dan ook in Oekraïne te registreren. De Raad stelt evenwel vast dat daar waar verzoekende partij desbetreffend verwijst naar een aantal internetadressen, verzoekende partij de eventueel relevante informatie op deze websites niet neerlegt. De beweringen van verzoekende partij betreffen dan ook blote beweringen die zij op generlei wijze staft en wederom laat verzoekende partij na concrete elementen aan te brengen die aantonen dat dit probleem het niveau van de regio Donbas zou overstijgen. Wat verder de door verzoekende partij geuite vrees dat zij ingelijfd zal worden bij het Oekraïense leger betreft, wijst de Raad verzoekende partij erop dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen, en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken

van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van verplichtingen als reservist kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren. Welnu, in casu dient te worden geoordeeld dat door verzoekende partij geen overtuigende elementen worden aangehaald om omwille van één van deze redenen internationale bescherming toe te staan. Toen aan verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal gevraagd werd waarom zij niet onder de wapens geroepen wil worden, verklaarde zij louter dat zij er niet de nodige opleiding voor heeft gekregen, dat zij niet tegen ervaren strijders wil strijden en dat zij niet op haar eigen huis zou willen schieten (administratief dossier, stuk 7, gehoorverslag CGVS d.d. 13/08/2015, p. 8). Op de vraag wat zij zou doen als zij oog in oog zou staan met een Rus die op het punt staat haar zélf neer te schieten, verklaart zij daar geen idee over te hebben en dat zij daar nog niet over nagedacht heeft (administratief dossier, stuk 7, gehoorverslag CGVS d.d. 13/08/2015, p. 9). Uit deze verklaringen blijkt dan ook dat haar vrees om onder de wapens geroepen te worden door het reguliere Oekraïense leger louter is ingegeven door een persoonlijk belang en niet getuigt van een diepgewortelde overtuiging of afkeer van het leger. Aangaande het betoog van verzoekende partij dat zij wel degelijk zware gewetensbezwaren heeft daar zij als kind de oorlog in Armenië heeft meegemaakt en onder geen beding haar eigen kinderen hetzelfde lot wil laten ondergaan, stelt de Raad vast dat verzoekende partij dit nooit heeft opgeworpen tijdens haar gehoor, waardoor het dan ook een niet overtuigende post-factumverklaring betreft. Daarenboven beschikt het gezin over een vestigingsalternatief in Oekraïne buiten de conflictzone. Wat betreft haar bemerking dat zij indien zij noodgedwongen gevolg zou moeten geven aan een militaire dienstplicht blootgesteld zal worden aan een reëel risico op ernstige schade, wijst de Raad erop dat het in de bevoegdheid van een staat ligt om zijn troepen in te zetten in een conflict en hiertoe de nodige manschappen te voorzien. De eventualiteit dat er slachtoffers vallen onder de ingezette troepen is eigen aan een gewapend conflict en maakt dan ook geen vervolging uit in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. De door verzoekende partij aangegeven redenen kunnen dan ook niet als geldige redenen worden beschouwd om te verzaken aan een eventuele oproeping als dienstplichtige of reservist en kunnen geen aanleiding geven tot internationale bescherming om redenen zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Verder stelt de Raad vast dat daar waar verzoekende partij betoogt dat in Oekraïne zeer strenge maatregelen worden getroffen om landverraad en desertie te ontmoedigen en desbetreffend verwijst naar een internetadres, verzoekende partij wederom nalaat de informatie die deze bewering zou staven bij te brengen waardoor dit dan ook een blote bewering betreft.

Verder treedt de Raad verwerende partij bij in haar motivering dat rekening houdend met de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij van haar redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij zich elders in Oekraïne, buiten de conflictzone, vestigt. De bewering van verzoekende partij dat verwerende partij onvoldoende onderzoek heeft gevoerd naar de concrete mogelijkheid voor verzoekende partij om zich elders in Oekraïne te vestigen en evenmin rekening heeft gehouden met de concrete gezinssituatie van verzoekende partij, kan geenszins door de Raad worden bijgetreden. Immers wordt uitgebreid gemotiveerd waarom in casu van verzoekende partij verwacht mag worden dat zij in Oekraïne, buiten de Donbas-regio, een nieuw leven opbouwt met haar gezinsleden. Meer bepaald wijst verwerende partij op het opleidingsniveau van verzoekende partij en haar echtgenote (zij genoten beiden een hogere opleiding), haar talenkennis (Russisch, Oekraïens, een beetje Armeens, Engels en Frans), haar ervaring in technische aangelegenheden (stadsplanning), de werkervaring van haar echtgenote als specialist op de dienst consumentenkredieten van een bank en de financiële middelen waarover zij thans nog over beschikt. De Raad is van oordeel dat op basis van deze elementen mag worden aangenomen dat verzoekende partij in staat is om buiten haar regio van herkomst een menswaardig bestaan uit te bouwen. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift bemerkt dat zij twee jonge kinderen en een vrouw dient te beschermen en te onderhouden, wijst de Raad erop dat ook de echtgenote van verzoekende partij een hogere opleiding heeft genoten en werkervaring heeft, waardoor verzoekende partij niet noodzakelijk alleen in het onderhoud van het gezin dient te voorzien. Wat nog de opmerking

van verzoekende partij betreft dat het risico bestaat dat zij in Oekraïne zal worden blootgesteld aan torenhoge kosten/lasten die zij slechts tijdelijk zal kunnen dragen gelet op de lage werkgelegenheidsgraad in de grootste delen van Oekraïne, is de Raad evenwel van oordeel dat gelet op de hogere opleiding die zowel verzoekende partij als haar echtgenote hebben genoten en de werkervaring die zij reeds hebben, aangenomen kan worden dat zij werk kunnen vinden wanneer zij zich elders in Oekraïne vestigen.

2.2.3.1. Waar verwerende partij geen geloof hecht aan de authenticiteit van de door verzoekende partij aangebrachte convocatie van het Ministerie van Defensie van de Volksrepubliek Donetsk (DNR), stelt verzoekende partij dat het nooit haar bedoeling was om verwerende partij op een of andere manier te misleiden. Zij heeft de documenten in kwestie met de beste bedoelingen overgemaakt teneinde haar verklaringen te staven en deze zo waarheidsgetrouw mogelijk te onderbouwen. Verzoekende partij heeft het document in de vorm zoals het werd neergelegd gekregen van haar grootmoeder en zij wenst zich niet uit te laten over het al dan niet authentiek karakter van dit document. Verzoekende partij bemerkt hierbij nog dat zij niet zelf bij haar grootmoeder heeft gevraagd om het document, maar dat zij dit gewoon van haar overhandigd kreeg en het in wezen zelf nooit heeft nagekeken.

2.2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij met de uitleg dat het nooit haar bedoeling was om verwerende partij op een of andere manier te misleiden, dat zij het document in de vorm zoals het werd neergelegd kreeg van haar grootmoeder en dat zij zich niet wenst uit te laten over het al dan niet authentiek karakter van dit document geen enkele poging onderneemt om de motivering van verwerende partij dat ernstige vormelijke gebreken en het feit dat in de convocatie verwezen wordt naar militaire wetten van de DNR van 3 februari 2014 en 28 maart 2014, terwijl uit de informatie die door verwerende partij aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat het onmogelijk is dat de DNR al in februari en maart 2014 wetten zou uitgevaardigd hebben in de hoedanigheid van staatsorgaan, de authenticiteit van het document ondermijnen in concreto te weerleggen. Nochtans komt het aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. Desbetreffende motivering van verwerende partij omtrent de door verzoekende partij aangebrachte convocatie blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.4. Gelet op wat voorafgaat, kon verwerende partij dan ook terecht uit de vaststelling dat verzoekende partij, daargelaten de huidige situatie in haar regio van herkomst en de door haar aldaar gekende problemen met de lokale autoriteiten, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt elders in Oekraïne, waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet, besluiten tot het niet toekennen van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.“

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT